

Expedícia Suzdal 2017.

Dovoľte mi podať vám krátku správu z našej expedície do Ruska. Prípravy začali pred viac ako šiestimi mesiacmi, pôvodne malo záujem zúčastniť sa viac posádok, zastali však len tri. Po administratívnej spojenej s vízami do Ruska prišiel ten čas, keď sme sa vydali na cestu. Cestu popisujem z môjho pohľadu a sú to len moje pohľady a moje vyjadrenia, pokiaľ s nimi nesúhlasíte treba si to na mieste overiť.

16-7-2017

začiatok cesty smer Suzdal – prvý medzinárodný festival karavanistov v spoločenskom centre Suzdal v Rusku. Vyrážame tri posádky v rôznom čase z rôzneho miesta. Naším cieľom je v prvú noc kemping v poľských Katoviciach. Presne podľa navigácie nachádzame bez problémov malý kemping na okraji Katovíc, vedľa diaľnice. Cesta dlhá cca 272 km. Nie je možné platiť kartou, cena za noc 64 zlotých. Neďaleko nákupné centrum, miesto pre športové aktivity a dve reštaurácie. Slušné sociálky. Kemping trávnatý s asfaltovými cestami, prípojka elektriny, výlevky a voda v objekte sociálok.

17-7-2017

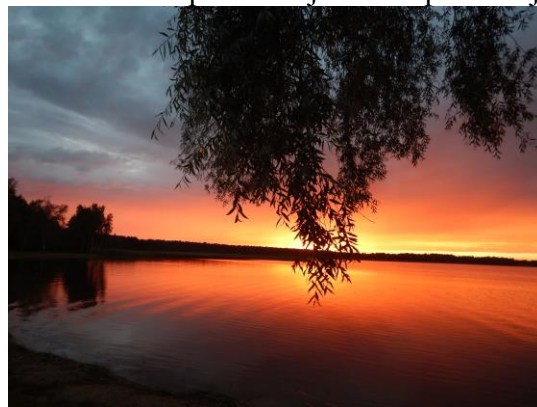
vyrážame o 6:25 smer Suwalki, kemping pred poľskými hranicami, ktorý máme odskúšaný z predchádzajúcej cesty do Fínska. Cesta príjemná, pri Varšave na niektorých miestach opravujú cestu, ale je to menej ako posledne. Po ceste sa stretáme s ďalšou posádkou z Trenčína a koordinujeme svoju polohu s posádkou z B. Bystrice – ten má náskok. Navečer prichádzame do kempingu v Suwalkách, je v takom bezvadnom stave, ako pred rokmi. Noc stojí 61 zlotých. Pri skúške dosahu satelitu Astra III bez problémov aj moja malá anténa.

18-7-2017

naším cieľom je kemping pred hranicami Lotyšska a Ruska. Kemping Dzerkali sme našli vďaka podkladom od ruského organizátora bez problémov. Tu sa stretáme už všetci traja účastníci zo Slovenska. Prostredie pekné, na brehu jazera. Zažívame krásny západ slnka. Následne ráno

východ slnka, ako je tu na severe zvykom, neďaleko od miesta západu. Stojíme na spevnenej ploche.

Okolo nás športoviská, neďaleko chatky, kde sú sprchy a WC. Kúpiť sa tu v podstate nedá nič. Cena 15 € za noc. Satelit „, 80 cm anténa bez problémov, moja cca 40 nemá šancu. Ráno o 6:00 odchod na hranicu.

19-7-2017

na Lotyšskej hranici iba mierne zdržanie. Na Ruskej hranici sme mali smolu, v našej rade boli pred nami dvaja dovozcovia áut. Prišla výmena zmeny o 9.00 hod, no a hodinu sa nerobilo. V zmene chýbal jeden pracovník a tak dva rady robila jedna pani. Celých tých 6 hodín čakania a vybavovania bolo kompenzovaných slušným správaním personálu, pomocou pri vyplnení viacerých dotazníkov. Aj prehliadka auta bola korektná, bez toho aby ich zaujímalo čo všetko vezieme, štandardne skontrolovali všetky priestory. A tak všetky zaručené správy o kontrole a konfiškovaní tovaru sa ukázali ako prehnané. My sme boli poslední z našej výpravy a boli sme hotoví za cca 20 minút. To už neďaleko za nami stáli štyri posádky z Maďarska, ktoré sa mali stať našimi spoločníkmi na cestách Ruskom. Nasledovali ešte dve formálne kontroly a hurá do Ruska.

Pre tento deň sme mali stanovený cieľ kemping Derbovež vzdialený 250 kilometrov. Šok začína už za hranicami. Nafta stojí cca 50 centov za liter. Široké cesty miestami opravovali, obchádzky boli po stavbe. Chytil nás dážď, ale do cieľa prichádzame viac menej bez problémov. Pred bránou na hlavnej ceste nás čakal náš starý známy z Ligy karavanistov Ruska, ktorí akciu organizujú. Kemping – táborisko na brehu jazera, elektrika, voda a výlevka a najmä komáre. Dážď a prach na stavbe zanechali na našich karavanoch stopu a tak sa rozhodneme karavany zbaviť bielej škupiny. Navečer dochádzajú už aj Maďari, ktorých kontrola na hraniciach trvalo toľko čo naše vybavovačky. Po spresnení plánu na nasledujúci deň ideme spať. Kemping je už v cene za celú akciu, takže cenu nevieme.

20-7-2017

smer Moskva, cesta bez problémov, až na jednu opravu cesty. Cesta je niečo ako naša rýchlostná cesta. Premávka pomerne riedka. S Maďarmi a Andrejom ideme v kolóne ôsmi. Zatiaľ sa nik nestratil. Pred Moskvou koordinačná porada a hurá do jamy levovej. Až po vnútorný okruh všetko v poriadku. Vnútorný okruh okolo centra Moskvy má dĺžku asi 110 kilometrov, 6 prúdov v každom smere. Jazdí sa asi 80 km/hod. Predbieha sa zľava sprava – divočina na každom kroku. Úspešne sa rozširuje o siedmi pruh – odstavný pás sa používa na predbiehanie sprava, sem tam

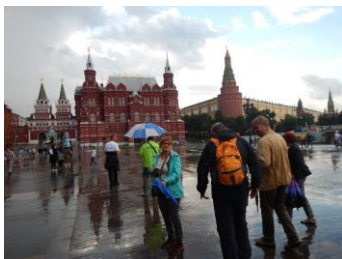
zasahujú policajti..... Po cca 40 kilometroch a jednej havárii, našťastie za našou kolónou, sme sa dostali pohromade do kempingu Sokolniki v známom kultúrno športovom centre Moskvy. Kemping pre cca 50 karavanov, trávnatá plocha asfaltové cesty, električka, sociálky voda a výlevka pre chemické wc a špinavú vodu pri sociálkach. Všetko čisté, teplá voda celý deň. Jedna sprcha pre všetkých. Stretávame tu známych z Katoviec – 12 posádok zo Slovinska s rovnakým cieľom : Suzdal – potom idú ďalej smer Karélia. Stretávame exotického karavanistu z Číny, ktorý má v pláne za 5 mesiacov absolvovať 45000 km po Európe. Na druhý deň ho vystriedalo ďalších 12 posádok z Číny s rovnakým cieľom. Kemping je súčasťou komplexu Sokolniki, ktorý sme nemali ani šancu si pozrieť. Je tak veľký, že od nášho kempingu do hlavného vstupu sú tri zastávky metra. Kemping pekný, čistý, pod stromami. Neďaleko je mestská doprava – električka, tú sme používali ďalšie dni. Dostali sme predplatené karty na 300 rubľov / kurz cca 69 rubľov za euro/ - to nám stačilo na všetky aktivity do konca pobytu v Moskve. Satelit nemalo zmysel skúšať boli sme pod stromami.

21-7-2017

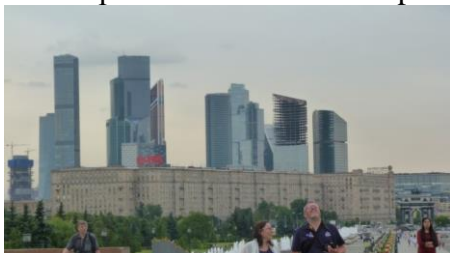
v pláne prehliadka Červeného námestia – problémom sú dni ruského boxu, na námestí je obrovský ring a to zmenilo bežný pohľad na námestie. Pri prehliadke Kremľa sme mali šťastie na sprievodcu- pani je pracovníčkou Kremľského múzea, a o každom exponáte vedela zaujímavu rozprávať. Originály korunovačných klenotov, kráľovské dary, kočiare, zbrane, autentické oblečenie.. naozaj hlboký zážitok.

Obed v ruskej reštaurácii, forma švédskych stolov, koľko zješ je len tvoj problém. Mestom sa okrem starších električiek premávajú aj nové moderné od výrobcu rakiet Topol', vraj, a sú výborne vyriešené a bezchybne vyrobené.

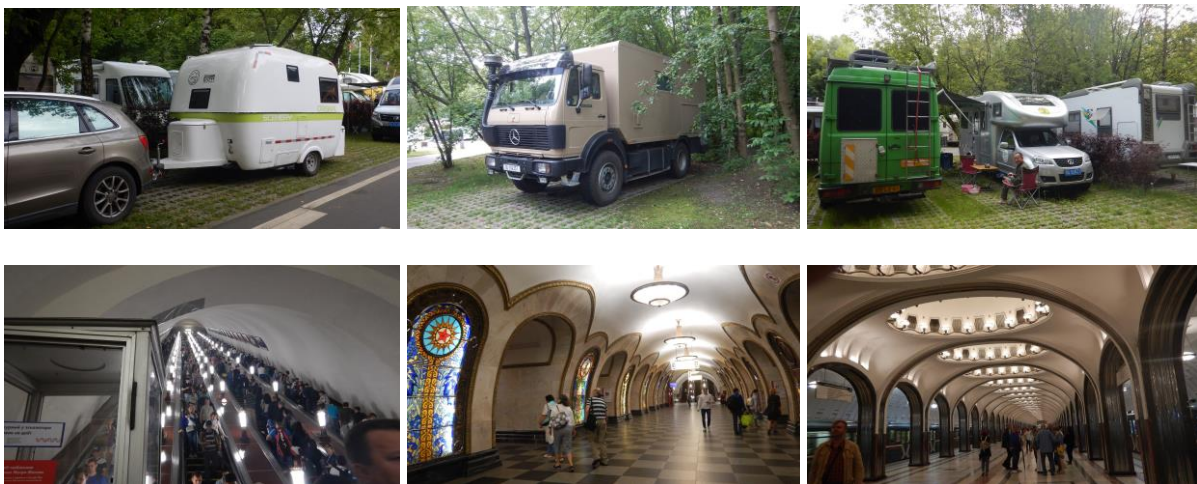
22-7-2017

Prehliadka Moskvy autobusom, stará aj nová Moskva zblízka. Na obed ideme na výletnú loď po rieke Moskva. Zaujímavosťou lode, okrem vynikajúcej kuchyne, bola absolútne tichá plavba, nebolo počuť ani cítiť hluk od pohonu, a to bola reštaurácia pre cca 200 ľudí.

23-7-2017

prehliadka Moskovského metra. Vraj najkrajšie metro na svete – ideme mu venovať skoro celý deň. K najbližšej stanici metra sa dopravíme električkou. Cesta električkou nás stojí 35 rubľov, platí sa kartou – elektronika ti ukáže koľko ti odpísalo z karty a koľko ti tam ešte zostáva, nadväzujúca cesta metrom stojí 19 rubľov / platí to aj naopak keď ideš metrom a prejdeš na električku platíš 19 rubľov/. Ak už vstúpite do metra, všetky prestupy a dĺžka pobytu sú neobmedzené. To sme využili a prešli sme desiatku najzaujímavejších staníc metra a pozreli si ich výzdobu. Samozrejme sme mali sprievodcu. V Rusku nie je dovolené sprevádzať výpravy necertifikovaným sprievodcom. Celkovo má Moskovské metro viac ako 300 staníc a v krátkej dobe majú pribudnúť desiatky ďalších. Zaujímavá bola výzdoba a najmä čistota, tiež nevtieravý dozor – nie vojakmi a políciou, ale zamestnancami metra. Po prehliadke metra si prezeráme prvú pešiu zónu v Moskve, legendárny Arbat. Po prehliadke sa v jednej reštaurácii aj najeme – boršč, pelmene a káva. Nasledovala prehliadka Malého Kremľa – vykl'ulo sa z toho trhovisko z budovami v podobe stavieb Kremľa. Po prehliadke sa unavení vyberáme do kempingu, po kombinovanej doprave / metro - električka /, ktorá trvala asi 30 minút, kde sme minuli posledné predplatené ruble na karte, ideme do kempingu a chystáme sa na odchod do cieľa našej prvej etapy mesta Suzdal. Stále nevychádzame z údivu nad skupinou Číňanov, ktorí sa zdržali o deň, z dôvodu, že niektorí nestihli Kremľ.

Na záver prvej časti malé zhrnutie poznatkov:

- Pocit bezpečia a priateľstva, všetci s ktorými sa stretáme sú ochotní a potešení našou snahou používať zbytky školskej ruštiny. Nestretli sme sa zo žiadnym problémom, aj to čakanie na colnici bolo sprevádzané slušnosťou a ochotou. Mladí používajú pri stretnutí, je na nás vidieť že sme cudzinci, prioritne angličtinu, následne po našej reakcii prechádzajú prevkapaní na ruštinu.
- Všetci sme prevkapaní čistotou na cestách aj v meste, mimo mesta nevidíte na ceste blato ani zbytky zimnej údržby... Rovnako v mestách vidíte na každom kroku ľudí čo zametajú. Na Arbate bolo čisto a napriek tomu malé polievacie autá a za nimi zametacie. Pri Kremli nás stihol dážď a hneď sa na cestách objavili polievacie autá, ktoré využili dažďovú vodu na zvýšenie svojho účinku. Priznám sa mal som iné očakávania. Rovnako všade čisté sociálky, aj tam kde idete s očakávaním prijímania kompromisov, je čistota.
- Všade prítomná výstavba, či už cesty alebo domy. Nová Moskva sa ťahá do výšky cez 90 poschodí.
- Obchody – navštívili sme prvý obchodný dom v Rusku z roku cca 1890 – GUM- dnes sú tam predajne všetkých svetových značiek a dobrá zmrzlina na každom kúsku. Boli sme v malých lokálnych obchodoch, na pumpách, ale aj v obrovskom Glóbuse. Všade spústa tovaru. Vo veľkých obchodoch nie je poznať rozdiel s našimi obchodmi – predsa len, je tu obrovská ponuka niečoho ako polotovary pre urýchlenie varenia. Technika a najmä hračkárstva, po ktorých tiež chodíme, je v područí čínskeho tovaru.

24-7-2017

vyrážame smer Suzdal, máme za sebou 2130 km, našťastie bez akejkoľvek nehody a problému. Vyrážame presne podľa plánu o 8:00 hod. Po ceste ktorou sme prišli. Tentoraz je doprava menej hustá. Cestu po okruhu zvládneme bez problémov s prehľadom ostrieľaných Moskovčanov. Po 90 minútach sa stretávame na benzínke za Moskvou a dočerpáme naftu. V Rusku je zvyk platiť dopredu / je tak aj v iných krajinách/ a povedať koľko chceš načerpať. My sme si zvykli objednať „polnej bag“ a necháme zálohu. Načerpáme doplna a nemusíme skúšať koľko sa nám zmestí. Tentoraz je cena nafty 36.7 rubľa. Ideme na farmu Angličana čo sa usadil na ruskej zemi. Jeho farma s názvom boží dar „bogdarnya“ sa zaoberá najmä produkciou mlieka, má viac ako 4000 kráv. Z časti mlieka vyrába syr s označením „syr John“. Syry sme chutnali, chutilo aj domáce mlieko a maslo. Farma sa venuje tiež výučbe jazdy na koni a záchrane tradičnej ruskej trojky. Predviedli nám svoj chov Orlovského koní a zapriahanie ruskej trojky. Krátka jazda po okolí farmy bola spiestrením dňa. Na farme je aj reštaurácia s tradičnou kuchyňou / reštauráciu prioritne používajú pre jazdeckú školu/, dali sme si slepačiu polievku a šašlik, ktorý sa stal našim obľúbeným jedlom pre každú príležitosť. Chutilo nám. Krátko sme zahliadli aj majiteľa Johna Popiska, starší pán s ruskou bradou.

Po príjemnom oddychu sme sa vydali smer Suzdal. Na ceste pred Vladimírom opravujú cestu, ideme z dvoch prúdov do jedného a do protismeru – kilometrové fronty a ruský národný šport predbiehanie po odstavnom páse sprava, nás stálo asi hodinu čakania a rozdelenie kolóny. Stretávame sa za Vladimírom na parkovisku pred Globusom, kde si doplníme zásoby a odchádzame do 20 km vzdialeného kempingu. Kemping je súčasťou 40 rokov starého hotelového komplexu, na brehu rieky Kamenky s novou budovou sociálok. Vedľa sa stavia nový kultúrno športový komplex s kempingom pre asi 200 karavanov. Mal byť pôvodne hotový, ale dva mesiace pršalo a niečo sa stalo aj s peniazmi... Na javisku malej scény na brehu riečky bolo vystúpenie miestneho folklórneho súboru. Je tu bufet s pivom a čerstvým šašlíkom, samozrejme sme vyskúšali jedno aj druhé.

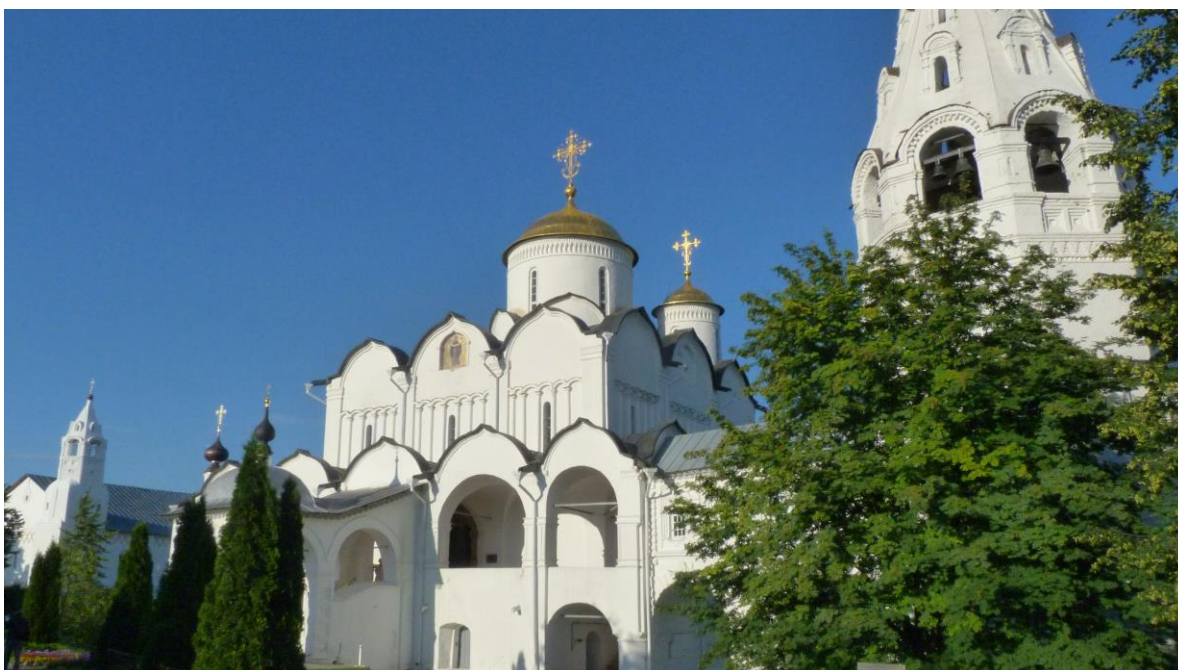
25-7-2017

máme miesta blízko sociálok a recepcie, ďalej od javiska s večernou diskotékou . Ráno naša ženská časť využila práčky v kempe a pustili sa do prania.

Poobede asi o 14násť nás odviezol autobus do centra mestečka na slávnostné otvorenie festivalu. Nastúpili sme na miestnej červenej plošči / každé mesto má.. / Po spoločnej fotke pod sochou Lenina sme čakali na 15. hodinu, kedy polícia uzavrela centrum mesta a my sme, s mažoretkami v čele, došli na centrálné historické námestie zo 17. storočia. Po bohatom kultúrnom programe a vystúpení všetkých oficiálnych rečníkov a pozdravoch ministerských úradníkov z Moskvy nás zase odviezli do kempingu. Suzdal je mesto múzeum, na ploche 10 km² je zachovalá pôvodná architektúra, 35 kostolov, 15 zvoníc a 5 kláštorov. Najstarší je z 12 storočia. Nech je kostol zvonka schátralý / väčšina je udržiavaných/ tak vo vnútri sú nádherné ikonostasy – na mieste našich

oltárov- prekypujúce zlatom a vzácnymi ikonami. A čo je nutné povedať všade vládne dokonalá čistota. Väčšina kostolov je vnútri vyzdobená maľbami, kompletne. Každý kúsok. Každý ten obrázok znázorňuje nejaký náboženský príbeh.

26-7-2017

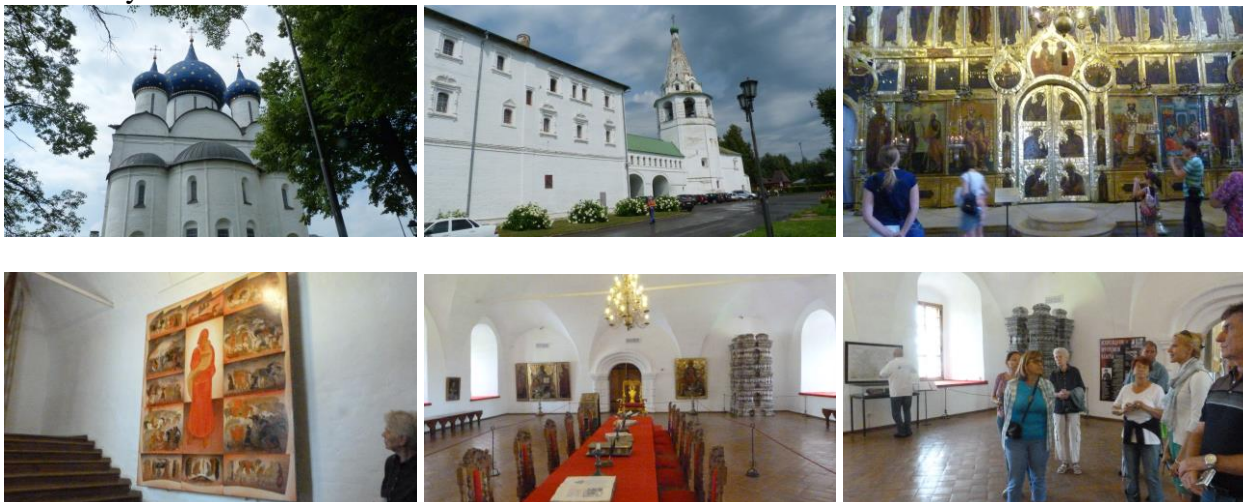
pri malej scéne sú tvorivé dielne a tiež funguje bufet. Máme možnosť si vyrobiť vlastný šperk – privesok, alebo náušnicu a tiež namaľovať lipovú lyžičku. Samozrejme sme to využili a vytvorili umelecky hodnotné originály. Poobede nás navštívila ruská televízia MIR a s Mirom natočili rozhovor o karavaningu. Požičali sme si bicykle a vybrali sa pozrieť krásy mestečka a okolitej prírody. Večery trávime v družnej debata bez jazykových bariér. Slováci, Rusi, Slovinci, Poliaci si rozumieme bez problémov a Maďari majú v svojich radoch Kati /pôvodom z Ukrajiny/, ktorá im prekladá. Rozoberali sme možnosti ďalších stretnutí smer Karélia a na druhú stranu smer Krym. Ale to je ďaleko, časovo aj vzdialenosťou.

Nezabudnem na jeden nápis pri kostole z dvanásteho storočia, / skráteno/ .. v roku 1260 na tomto poli povstal brat proti bratovi v mohutnom boji, zahynulo tisíce ľudí, po dlhej dobe sa zmierili a začali naprávať škody spáchané bojom. A to bolo 7 rokov do príchodu Mongolov...

27-7-2017

Po nočnom daždiku máme na pláne organizovanú prehliadku miestneho Kremľa / pevnosti/ na rozdiel od doterajších návštev je možné všade fotiť. Nádherná výzdoba, maľby na stenách a ikonostasy bohaté a krásne.

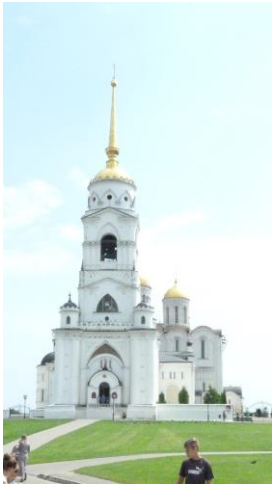
V ďalšej časti je múzeum. To všetko s odborným výkladom. Potom ideme do skanzenu za riekou, kde pozvážali drevené stavby so širokého okolia. Zaujímavé boli 200 rokov staré chrámy a sedliacke usadlosti. Dedinský popi to nemali asi až aké jednoduché.

Po prehliadke nás autobus odviezol do kempingu. Tam sme zistili ako je to naozaj z ďalším programom a mali sme 30 minút na prípravu predstavenia našej kuchyne. Ľubo rozhodol, že spravíme zemiakové placky a k tomu dáme klobásu, slaninu, slivovicu, borovičku, pivo a kofolu. S ohľadom na čas a prípravu sme dopadli celkom dobre, ocenenie dostala haruľa aj kofola. Samozrejme nezaostala ani slivovica a borovička. Všetko to bolo preložené odborným výkladom. Ale hlavne z našej expozície sa zjedlo a vypilo úplne všetko. Nasledoval spoločenský večer.

28-7-2017

prehliadka mesta Vladimir, staré mesto s 340000 obyvateľmi zachovalé centrum a historické pamiatky. Mesto bolo založené v roku 1108 a od roku 1157 bolo sídlom vládcu Vladimírsko - Suzdalského kniežatstva. Počas 30. rokov 19. storočia sa mesto rozvíjalo ako dôležité priemyselné stredisko. Navštívili sme sklárske múzeum v poslednom chráme postavenom pred revolúciou. Navštívili sme nad mestom na kopci sa týčiaci chrám Nanebovzatia Bohorodičky z 12. storočia. Je len nutné oceniť starostlivosť generácií o zachovanie takej krásy. Kláštory a chrámy boli v roku 1992 zapísané do svetového dedičstva UNESCO.

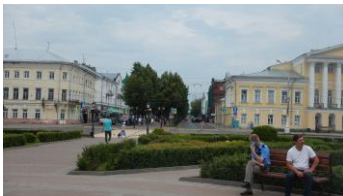
29-7-2017

pred obedom sme sa vybrali na prechádzku po meste, ochutnali sme zmrzlinu, zákusky a vybrali sme sa do Suzdaľsko - Vladimírskoho múzea. Červeným múrom, nemá to nič spoločného s vývojom v 20 storočí, bola ohradená skupina budov a chrámov. Bolo to bez sprievodu, ale mali sme čas si všetko pozrieť a pofotiť- určite sa to bude páčiť aj vám .

V kempingu nás čakalo slávnostné ukončenie stretnutia a slávnostný program, ktorý poriadal rekreačný komplex pri príležitosti 40 výročia prevádzky komplexu. Za posledný týždeň, čo sme tu boli, sa zmenila časť komplexu na nepoznanie a vznikol priestor pre obrovské oslavy spojené s bohatým programom, zakončeným ohňovou parádou a ohňostrojom po 23 hodine.

30-7-2017

vyrážame smer Kostroma o 8:00 presne, na okraji mesta Ivanovo v supermarkete si doplníme zásoby, tovar na nepoznanie od nášeho. Na okraji mesta parkovisko pri hoteli. Prezreli sme si mesto z autobusu, prešli sme na druhú stranu rieky Volgy / na sútoku s riekou Kostromou/ a pozreli historické centrum , kde boli zachované najmä kultúrne pamiatky spojené s obchodom. Mesto je sídlom Kostromskej oblasti a má 280000 obyvateľov. Mesto bolo založené Jurijom Dolgurukým v roku 1364. Jeho pomník nájdete na 1000 rubľovej bankovke. Prešli sme miestny staroveký chrám Vzkriesenia a pozreli zaujímavú sochu Lenina, ktorá stála na podstavci pripravenom pre pamätník 300 rokov Romanovcov na ruskom tróne. No nevydalo, stojí tam Lenin. Vrátili sme sa na parkovisko – elektrika je k dispozícii. Neďaleko stojaci hotel Asimut poskytol čisté sociálky a večer sme sa tam boli najesť. Dobrá strava za primerané ceny, dlhá príprava. V noci poriadny dážď. Mesto je súčasťou Zlatého kruhu.

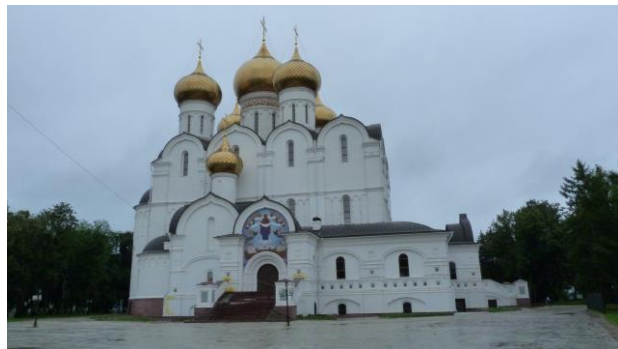
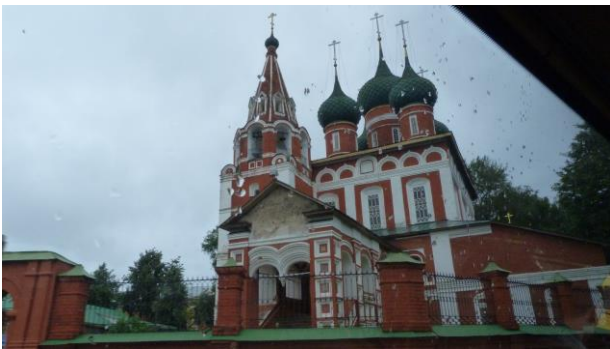
31-7-2017

ráno odchádzame pred 10. hodinou smer Jaroslavl. Stojíme na steelplaci za hotelom Jaroslavskoe podvorie. Prezreli sme si centrum mesta, ktoré ma viac ako 600000 obyvateľov a všetku svoju činnosť zamerali na zveľadenie historického centra v snahe prevziať vedúcu úlohu v rámci projektu „zolotoje kol'co“ čo je spoločná aktivita historických miest nad Moskvou. Jaroslavl sa stával hlavným mestom starého Ruska v prípade ohrozenia Moskvy. Leží na sútoku rieky Volgy /

šírka asi 800 m a hĺbka 15 m/ a riečky Kotorosla , ktorý sútok bol pri príležitosti osláv založenia mesta pred 1000 rokmi, umelo vytvorený v štýle francúzskych záhrad. Mesto založil v roku 1010 Jaroslav I. Prvá písomná zmienka pochádza z roku 1071. Mesto bolo sídlom Jaroslavského kniežatstva. Od roku 2005 je zapísané v svetovom dedičstve UNESCO.

Pozreli sme si nanovo postavený chrám /2005/ ktorý predtým 2x zhorel a raz ho zbúrali po revolúcii. Mali sme šťastie na sprievodkyňu, ktorá vedela čo rozpráva a hovorila to ruštinou, ktorej sme všetci rozumeli. A najmä bola z hokejovej rodiny a vedela nám povedať všetko k havárii lietadla s hokejistami. Nemohli sme odísť s tohto mesta, aby sme si neuctili Paľu Demitru, aj dnes kapitána našej nebeskej hokejovej reprezentácie. Je treba povedať, že pamiatke svojich hokejistov sa Lokomotiv venuje. „Naša komanda navsegda“ zdobí čelnú stenu štadióna / fotografie všetkých 37 hokejistov/ a na priestore pred štadiónom je nádherný pomník s 37 hokejkami, za ním pamätná doska s menami a 37 tujami, všetky rastú. Zapálili sme sviečky, postavili k Paľovmu menu slovenskú vlajku.

Po návrate k hotelu sme si dali neskorý obed. Výborné jedlo, trochu dlhšie trvala príprava ale chutilo nám všetkým. Hneď po obede sme sa vybrali smer Rostov. Po asi hodine sme sa dostali na parkovisko pre karavany pri reštaurácii Jaroslavna na brehu Čierneho jazera. Električka, výlevka do žumpy, sprchy wecká v budove recepcie.

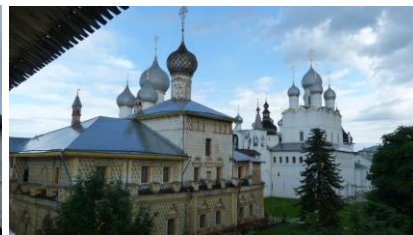
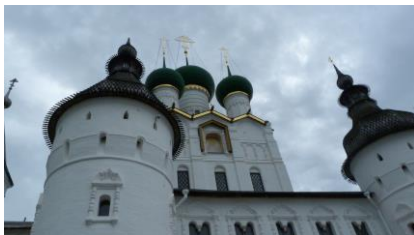

1-8-2017

. ráno o 9:30 sa vydávame v starej Gazele do mesta, tam si pozrieme Rostovský Kremel'. Nádherná pamiatka, ktorá nás prekvapila hneď po vstupe / všetky vstupy sú v základnom poplatku na akciu – orientačne cca 400 rubľov na osobu/. Prvá zmienka o meste je z roku 862. až do 16. storočia bol sídlom Rostovského kniežatstva. Chrám Uspatia presvätej Bohorodičky / bohorodička nikdy neumrela – iba spí.../ po revolúcii slúžil ako sklad, teraz slúži ako múzeum. V roku 1953 prišlo tornádo a dve minúty zničilo skoro celú pamiatku, tie dve minúty potom 20 rokov rekonštruovali. V objekte sa nachádza aj palác Romanovcov, v ktorom je teraz múzeum a na prízemí reštaurácia. Spoločný obed prebehol bez čakania, mali sme dopredu rezervované miesto a jedlo.. predjedlo šalát s hovädzím jazykom, polievka slepačia, šťuka na zemiakovom pyré, káva čaj...

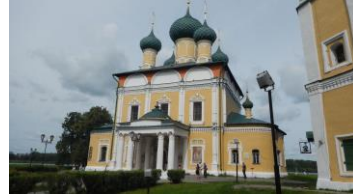
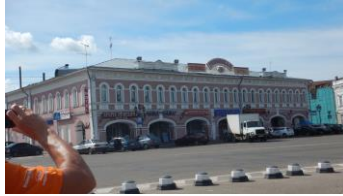
Počas prehliadky chrámu sa vonku strhla prietrž, ktorej sme sa vyhli. Potom sme sa vybrali k stovky tisíc rokov starému jazero / Čierne jazero/s rozmermi 15*8 km, na jeho druhej strane parkujeme. Prešli sme sa po nábřeží, kde nás lákali na lodičky - neúspešne. Vrátili sme sa tým

istým zázrakom a oddýchli si v prírode občas vyrušení dažďom. Po 18 hodine sme boli pozvaní do susediacej poľnohospodárskej usadlosti, kde nám priblížila pani život roľníckej rodiny, úlohu domu a ochutnali sme palacinky s džemom a čajom. Hospodárska časť objektu je obnovená a stále slúži svojmu účelu.

2-8-2017

o 8:30 odchádzame skoro novým minibusom Sprinter pre 19 ľudí do mesta Uglič. Prvé kroky vedú na miestny Kremel' tvorený malým ostrovom na brehu Volgy. Staré chrámy stojace na brehu Volgy sú svedkom zaujímavej histórie mesta. Pozeráme si ich iba zvonka. Okolo pomníka obetí veľkej vlasteneckej vojny z mesta Uglič / zaujímavé, že pri obrovských obetiach tejto vojny z mesta padlo „iba“ 8 vojakov z tohto mesta/ ideme k miestnej hydroelektrárni v ktorej je múzeum hydroelektrárni Ruska. V tejto budove bolo aj veliteľstvo miestneho gulagu – pracovných táborov používaných režimom Stalina od roku 1935 do 1953. Získali sme mnohé, pre nás nové informácie. Rovnako sme získali prehľad o zaujímavých stavbách v Rusku a vo svete formou videí a modelov. Zistili sme zásadný nedostatok pri umiestnení Gabčíkova – dali ho niekde do Zlína... po našom upozornení sľúbili spraviť nápravu, uvidíme. Navštívili sme pekné múzeum dobového domu z 19. storočia s nápaditou inštaláciou a zaujímavým výkladom. Konečne sme sa dočkali čaju zo samovaru. Naproti sme navštívili podnikové predajne výrobcu hodín Čajka. Ruské mechanické strojčky sú v ponuke doplnené elektrickými hodinkami s japonským strojčekom. Vreckové, náramkové rôznych veľkostí dopĺňali privesky s hodinkami s priemerom pod jeden centimeter. Cena od 1000 do 20000 rubľov. Samozrejme že k tomu patrila ponuka šperkov. Po tomto spestrení sme sa vydali na spoločný obed do reštaurácie nad Volgou : Volžská riviéra. Luxusnému prostrediu zodpovedala chutná kuchyňa. Po šaláte prišla hydinová polievka a kuracie mäso na smotane s krúpkami. Po dobrom obede sme sa vybrali do mesta Miškin, rovnako na brehu Volgy. Treba povedať, že sme išli vedľajšími cestami a niektoré úseky prekonávali aj naše vyhlásené tankodrómy. V meste nás privítal riečny prístav s tržnicou a veľmi prívetivá sprievodkyňa / podľa Luba zjavná domina/ z múzea výrobcu vodky Smirnov. Veľmi sebavedomým a zaujímavým výkladom nás previedla históriou rodiny Smirnova. Ponúkli nás blinami – palacinkami s lekvárom a chutným čajom, potom nasledovala ochutnávka vodky domácej panej / tá sa pochválila, že jej kolegyňa dnes napiekla viac ako 160 palacinek/. Za múzeom vodky bol malý skanzen a zbierka veteránov v nálezovom stave od detského kočíka cez motorky, autá až po motor z TU 104. Srdce našich veteránistov by sa rozplakalo od šťastia. Po tomto sme zavítali do múzea valušiek – typickej ruskej obuvi z filcu. Predstavili nám spôsob výroby tohto zaujímavého monolitického výrobku. Rovnako sme si pozreli varianty, aj nezmyselné, na túto tému. Lena prispela svojimi fotkami v tejto obuvi – vraj je vynikajúca do suchého snehu, stačí vraj aj na boso. Po tomto zážitku sme išli do starého mlyna Čistových z 19. storočia. Po prehliadke spojenej s vtipným /najmä nečakaným / použitím živých bábok, sme navštívili naproti stojaci dom mlynárky. Tá stála za to. Tak nejak asi aj vypadala mlynárka pred 100 rokov. Previedla nás domom cez kuchyňu a izbu po jedáleň, kde sa opakoval obrad s palacinkami spestrený o častušky. Prijemne strávený čas a námet na spestrenie našich múzeí. Teraz nastal čas na 30 minút voľna. Využili sme ho návštevou tržnice v prístave- práve sa na cestu dávali tri riečne štvorposchodové lode a miestni obchodníci začali baliť stánky. V stánku s rybami nás zaujali údení úhory a jesetery. Neodolali sme a jedného jesetera sme si zobrali na večeru cca 50 cm dlhý údenáč stál 1000 rubľov. A bol chutný. Ale to sme zistili až po návrate k Čiernemu jazeru - jazero sa volá Nero, pre svoju farbu. Tu nás čakala ponuka čerstvých kozích syrov, vraj dobrých / ja som nechutnal – nemusím všetko/. Po spoločnom posedení sa chystáme na ranný odchod a pokračovanie našej púte. S poslednými momentami stiahnutia markízy sa spustil dážď.

3-8-2017

ráno o 8:30, ako je zvykom presne, sme sa vydali smerom na Moskvu do perly zlatého prsteňa, mesta Sergijev Posad. Mesto vzniklo okolo Trojického kláštora zo 14. storočia. Sergej Radonežský spolu so svojim bratom prijali mníšsky stav a odišli do lesov, obklopujúcich Radonež, z ktorého pochádzali. Pätnásť vierst od mesta našli opustené miesto, kde mohli viesť samotársky mníšsky život. Tu, na veľkom kopci, obmývanom riekou Končura, postavili bratia malú svätinu-prvú celu budúceho kláštora. Sergij Radonežský je symbolom jednoty a znovuzrodenia Ruského štátu, nazývaný tiež najsvätejší zo svätých Starej Rusi. Pritiahol na toto miesto ďalších mníchov, ktorí hľadali pokoj a samotu. Postupne sa im spoločnými silami podarilo zo skromného obydľia vybudovať najbohatší a najvýznamnejší kláštor v Rusku. Autorita sv. Sergija a viera v jeho ochrannú silu priniesla ním založenému kláštoru slávu. Sv. Sergij je dnes v kláštore pochovaný a na poklonu pri jeho hrobe stoja celé rodiny viac ako hodinu. V komplexe sú významné stavby ako Trojický kláštor z 15. storočia, na výzdobe ktorého sa podieľal aj Andrej Rubľov. Jeho fresky však pri oprave v 19. storočí boli zrušené, zachovala sa časť ikonostasu. Na príkaz Ivana Hrozného postavili najväčší chrám kláštorneho komplexu Chrám Nanebovzatia Panny Márie/ Uspenskij sobor/. Celý chrám po smrti Ivana Hrozného vyzdobil 35 umelcov za 100 dní. Trapézna sieň s Chrámom sv. Sergija je jednou z mála pamiatok ruskej architektúry 17. storočia, ktoré sa zachovali dodnes v takmer nezmenenej podobe. Na konci 19. a začiatkom 20. storočia sa v kláštore vykonávali mnohé prerábky, ktoré poškodzovali starobylý charakter komplexu. Len vďaka reštaurátorským prácam v 40.-60. rokoch 20. storočia sa unikátne pamiatky dostali do pôvodného stavu.

V roku 1993 bol komplex zapísaný do Svetového dedičstva UNESCO. V priestore kláštora sú pochované najvýznamnejšie osobnosti pravoslávnej cirkvi a tiež jediná cárska rodina – Boris Godunov sa tak báli, že po vyvraždení jeho rodiny ich bojari pochovali na území kláštora.

Dnes je tu najvýznamnejšia škola pravoslávnej cirkvi, ktorá vychováva 800 študentov. Komplex budov je vo výbornom stave, aj na kopuliach vidieť, že je to bohatý kláštor. Sviatia do ďaleka zlatom. Teší sa obrovskému záujmu návštevníkov z Ruska a tiež s cudziny. Pred bránami kláštora stoja desiatky autobusov. Nám trvalo tiež nejaký čas, kým sme sa dostali na rad, aj keď sme boli objednaní. Sprievodca nás previedol základnými objektmi kláštora a potom sme mali čas individuálne navštíviť chrámy, do ktorých sa hromadné výpravy nedostanú. V chráme, v ktorom je pod strieborným baldachýnom pochovaný sv. Sergij sme zažili, počas obradu, aj estetický zážitok pri speve popa, ktorého hlas sa na nás valil zo všetkých stien chrámu, a do toho krásny spev štyroch mladých žien, ktoré zaplnili celý chrám svojim jemným spevom.

Určite k neopísateľným zážitkom patrí aj návšteva kláštornej predajne upomienkových predmetov. Nádherné ikony ktorých cena až niekoľko sto tisíc rubľov brala dych. K unikátom určite patrí aj najväčší funkčný zvon s váhou 72 ton. Pôvodný 62 tonový zvon rozbili po revolúcii...

Mesto je známe nielen týmto chrámom, ale tu vznikli v 19. storočí legendárne matriošky. Ich sláva začala na svetovej výstave v Paríži. Aby sme zistili, ako vzniká toto dielko namaľovali sme si každý svoju unikátnu matriošku. Zaujímavosťou je, že pôvodná Ruská matrioška už sa stáva popoluškou v konkurencii čínskych výrobkov, paradoxne ich najviac kupujú práve čínsky turisti. Cena čínskych výrobkov je až desať krát nižšia ako originál. Dnes má mesto asi 110000 obyvateľov a je nenahraditeľným prvkom Zolotovo koľca.

Zajtra nás čaká cesta do mesta Valdaj, je to skoro 500 km, tak dnes pôjdeme skorej spať.

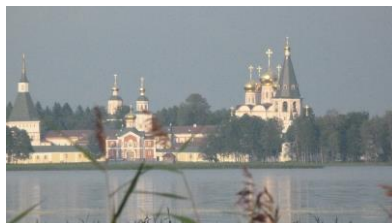

4-8-2017

ráno nás prekvapilo tým, že sme na stojánke boli zamknutí, predstava o zaujímavých fotografiách padla. Nad „kempingom“ na východnej strane je kopec, s priaznivým svetlom to mohli byť pekné zábery. No bolo už osem hodín a ideme na cestu. Naším cieľom je Valdaj. Vyrážame s očakávaním dlhej cesty, skoro 500 km. Po niekoľkých kilometroch sa navigácia splašila, ideme inak, ako si naplánovala. Na ceste sa pracuje tak to obchádzame. Dostávame sa na miestne cesty, vidíme dedinky zblízka a tiež mestečká. Kvalita ciest voči hlavným cestám je výrazne horšia, na rozdiel od podobných ciest u nás tu však nečakajú zákerné jamy. Cesty sú samá záplata. Na kvalite jazdy je to cítiť. Dostávame sa do zvláštnej ekonomickej oblasti pri meste Dubna. Tu nás čaká zlatý kliniec dnešného programu, zoznamujeme sa z plavebným kanálom Moskva – Petrohrad. Už predtým sme videli na kanáli dve obrovské nákladné lode plaviace sa smer Petrohrad. No k tomu klincu, cez kanál sa musíme dostať pomocou malej kompy. Bol tam nával a čakali sme asi 30 minút. Na jednu kompu vošli 4 karavany. Po tomto spestrení cesty sme smerovali k M10 smer Petrohrad. Čakala nás ešte jedna naplánovaná prestávka, asi o 14 hodine dorážame na parkovisko pri Vasieleve, na ktorom je reštaurácia a špecializované predajne výrobkov vyšívaných zlatou niťou. No k obedu, začal sa polievkou s údeného mäsa. Nasledovali pelmene a po nich v palacinke vkusne zabalené kuracie mäso s hríbkami, to už niektorí uvažovali, ako si to zoberú do auta. K tomu ako nápoj bol kvas. Nasledovalo vyvrcholenie v podobe porcií niečoho čo vypadalo ako malé šišky / ale s palacinkovou chuťou / s jahodovým lekvárom a k tomu čaj s príchuťou klinčeka.

Po krátkej prestávke, vyplnenej návštevou obchodov, pokračujeme smer platená diaľnica M11. Asi 90 km diaľnice za 240 rubľov. Skoro bez dopravy, bezvadný oddych s tempomatom. Po skončení M11 prechod na M10 a v pohodlí dochádzame k cieľu dnešnej etapy. To bolo spestrené pri prechode jednej dedinky návratom kráv z pasienka.

Stojánka je na dvore miestnej správy národného parku neďaleko jazera. Električka, wecká, sprcha. Trochu bojové, ale čisté. Zajtra je sobota a na úrade sa nepracuje. Boli sme si pozrieť jazero, no a na prekvapenie zase na druhej strane jazera svietia zlaté veže chrámov mesta Valdaj. Po krátkej prechádzke sa vraciame ku karavanom a stretáme tu mladých hokejistov na sústreďení. Vedúci nás poprosili, že aby sme nehrali a netancovali po 23 hodine, aby sa mladí vyspali. No jednoznačne sme sa zhodli na tom, že skôr mladí nedajú spať nám. Ale vraj sú disciplinovaní. Uvidíme.

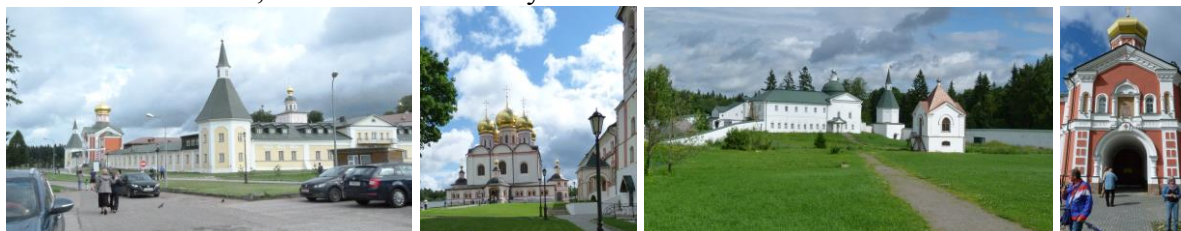

5-8-2017

boli disciplinovaní, prekvapení, že hovoríme po rusky. Mladí hokejisti od Moskvy po Petrohrad. Zvedaví, ako všetky deti.

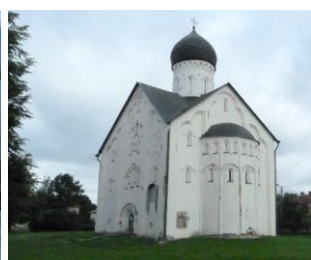
Ráno vstávame a hneď novinka dnes tu bude Vladimír Vladimírovič, môžu byť kontroly pasy so sebou – štandardne ich nenosíme. Podľa plánu odchádzame k autobusu na prehliadku múzea zvonov. Pred budovou múzea nás vrátia, treba ísť najprv do kláštora. Je to kláštor, ktorý si obľúbil práve Vladimír Putin a postaral sa aj o jeho rozkvet. Na druhej strane jazera má aj daču, kde je dnes. Vybrali sme sa na ostrov na ktorom už od 14. storočia stojí kláštor. Prvá zmienka o Valdaji je z roku 1495. Oblasť bola bohatá na rudy, hutníctvo a lesy. Následne sa tu rozvinulo zvonolejárstvo. Kláštor žil svojim životom obohnaný vodami vlastne dvoch jazier, ako nám vysvetlil riaditeľ miestneho národného parku, ktorý má v svojom znaku hlucháňa, ešte pred nástupom do auta. Späť ku kláštoru, je zasvätený Bohorodičke, opradený zvláštnym príbehom ikony. Kláštor založili grécky mnísi. Kláštor je vo vynikajúcom stave zvonka aj zvnútra, nádherné maľby, bohatý ikonostas a hospodárske zázemie. Osadenstvo tvorí asi 30 ľudí. Zaujímavosťou je, že asi desiaty sú miestni obyvatelia, ktorí tu robia za peniaze. Každý sa môže vybrať do kláštora na rozjímanie, ale to musí byť spojené s prácou, za pobyt ale neplatíte. Všade čisto. Na dvore rastú aj ovocné stromy v hospodárskej časti je aj rad skleníkov. Kláštor má vlastnú pekáreň a predajňu suvenírov. Fotenie je za obetu 10 rubľov. No priorita v parku patrí starému dubu, ktorý sa teší nesmiernej úcte. Ľudia ho chodia objímať, čerpajú z neho energiu. Aby to nebolo až také pohanské, tak na strom umiestnili ikonu. Pred východom stojí niekoľko autobusov a spústa osobných áut. Nikde však nevidíme autá s Putinom. Potom ideme do múzea zvonov. V jednom z imperátorských pavilónov / aj tu sa zdržovali príslušníci dvora najmä za čias Kataríny II/ je malé múzeum zvonov. Sprievodkyňa nám vysvetlila druhy zvonov ich časti a postup výroby. Zaujímavým faktom je, že v Rusku vyludzuje hlas zvonu jazyk u nás srdce. Na záver nás prekvapila sprievodkyňa ukážkou zvonkohry. Jemnými pohybmi prstov v ktorých držala špagáty k jazykom zvonom vylúdila nádhernú hudbu. Horšie to bolo s našimi ušami, keď vylúdila zvuky na väčších zvonoch. Medzi zvoncami sme našli rolničky a niečo čo pripomína naše spiežovce. Poďakovali sme za výklad, nakúpili zvončeky na pamiatku a hurá ku karavanom. Medzitým sme na aute obdivovali ďalšiu verziu elektrického zatvárania dverí na mikrobuse. Je to tu bežné, veľkú časť dopravy zaisťujú autá typu Sprinter a väčšina z nich používa nejakú verziu elektrického zatvárania dverí. Videli sme aj úplný technický zázrak, celý pohon schovaný vo dverách a namiesto hrebeňa ozubený remeň v drážke vedenia dverí.

Je niečo pred 14. hodinou. Máme čas na obed a o 14:45 vyrážame smer Veľký Novgorod. Cesta vedie zväčša po M10 a nemáme žiadne väčšie problémy až do príchodu do mesta, ideme cez celé mesto a na spúste semaforov sa roztrháme. Za mestom sa stretáme, ale na benzínke kde nás čakali sa zasekli dve maďarské posádky a napriek tomu, že sme ich čakali nejaký čas musel sa pre nich vrátiť Andrej. No ale došli sme. Stojíme na dvore hotela s reštauráciou. Voda, wecká a sauna.... Reštauráciu sme odskúšali, dobre sme si pochutili. V druhej časti je svadba, uvidíme ako sa vyspíme, pretože bubny počujeme až do karavanu. A to ja nemusím. Zajtra ideme na prehliadku Novgorodu a potom smer Petrohrad. Vonku prší, ako často za posledný týždeň. Ale zatiaľ dážď nezasiahol do nášho programu, aj teraz je ten dážď milosrdný a potláča bubon zo svadby. Vladimíra sme ale dnes nestretli, zase tesnotka. Predtým sme sa tesne obišli v Kremli. No tesnotka.

6-8-2017

ráno vyrážame autobusom do Novgorodu, najstaršieho mesta Ruska. Prvá zmienka o Novgorode je z roku 862. Je to záznam o tom, že si pozvali cudzie knieža aby im vládlo. Mesto je Volgou rozdelené na dve časti – kupeckú a cirkevnú. Prešli sme si pamätihodnosti mesta – chrámy z 12. -13. storočia, so zaujímavým výkladom o veľkom meste zo stredoveku – bolo porovnateľné s vtedajším Londýnom, Parížom alebo Benátkami, malo asi 20000 obyvateľov. Dnes ich má 200000. Novgorod bol súčasťou Hanzy – obchodného združenia miest. To mu dávalo punc úspechu a bohatstva. Ďalšou novinkou pre nás bola informácia, že niekedy v 14. storočí vyhnali miestne knieža a mali počas troch storočí stredovekú formu republiky. Po krásnom moste sme sa dostali do Kremľa. Prešli sme okolo zvonice, kde sú zvony patriace k vedľajšiemu kostolu, ktorý sa stará o zvonenie – stále ručná robota / v tomto prípade nožné šliapadlá/. Najväčší zvon má 20 ton. Potom sme prešli ku chrámu s nádhernou zlatou kupolou s unikátnym holubom, ktorý sedí na kríži / stále – je železný/. Podľa povesti letel nad Novgorodom holub a keď videl hrozné popravy miestnych, ktoré nariadil Ivan Hrozný zo strachu, že sa dajú k Litovcom, tak skamenel. Povesť hovorila, že keď holub z toho kríža odletí skončí celé mesto. To sa stalo počas Vlasteneckej vojny, keď Nemci zbombardovali kostol, jasne svietiacu kupola bola ľahkým cieľom, a holub aj s krížom spadli. Z mesta zostalo iba 30 domov celých. Na území Kremľa je ďalší zaujímavý pamätník k tisícročiu Ruska /1862/ ho nechal postaviť Imperátor. Pomník má tiež zaujímavú legendu a je na ňom 128 postáv ruskej histórie. A práve Ivan Hrozný tam chýba. Nemci pomník rozobrali a chceli ho odvieť – dokonca k nemu postavili železnicu, ale už to nestihli. Už v roku 1944 ho obnovili a odhalili. Mnohé pamiatky boli pred frontom evakuované, rovnako ako ľudia, preto sa mohlo mesto obnoviť do terajšej krásy. Okolo 14 končíme a ideme ku karavanom, máme hodinu na zbalenie a obed. Odchádzame smer Peterburg. Zase radostná správa, na hlavnej ceste sa pracuje a stálo by nás to asi 3 hodiny čakania. Tak si zase pozeráme prírodu a dedinky okolo lokálnych ciest, ktoré majú ďaleko k dokonalosti. Po prestávke sa blížime k Petrohradu a ten nás privítal dažďom. Prechádzame nádherným obchvatom po ostrovoch a násypoch Fínskeho zálivu. Prichádzame za dažďa na miesto na ktorom strávime zvyšok cesty. Je to v parku za hotelom. Najlepšie časy to má za sebou, ale čo potrebujeme je tu. Necelú hodinu po príchode pre nás prichádza auto s dvoma sprievodkyňami. Pre každú skupinu zvlášť, po zmätkoch máme v slúchadlách každý svoj komentár. Po zbežnej prehliadke mesta nasadáme na loď a prechádzame večerným mestom nad Nevou. Nádherné vysvietené paláce nám dávajú jasnú správu, prečo nás Rusi upozorňovali, aby sme toto mesto nezmeškali. Vynovené fasády domov dávajú tušiť nádheru palácov a tiež Ermitáže. Vidíme zimný palác a vynovenú Auróru. V diaľke svieti nová výšková budova Gaspromu s výškou cez 360 metrov a pred ňou jemne modro svietiace stožiare strechy nového futbalového štadióna pre 60 tisíc účastníkov. Uveličení sa vraciame pred dvanástou do karavanov a tešíme sa na zajtrajší program.

7-8-2017

dnes to bolo trochu miernejšie, stačilo vstávať o ôsmej - ideme do mesta až o deviatej. V presvedčení, že po včerajšku nič krajšieho už neuvidíme smerujeme do Peterhofu, sídla ruských cárov a imperátorov. Prechádzame zase po vonkajšom obchvate cez Fínsky záliv. Po skoro hodinovej ceste prichádzame na obrovské parkovisko pred Peterhof. Samotné parkovisko, desiatky stánkov, značná časť s nich už v rukách Číňanov, dávajú tušiť veľkosť toho čo je za bránou. V rozpore s našou doterajšou skúsenosťou nás sprievodcovia upozorňujú na vreckových zlodejov, rovnako na každom kroku sú informačné tabule. Div sa svete, ale nejako chýbala strážna služba. Nádherný palác, pozlátené strechy, desiatky pozlátených sôch v nadľudskej veľkosti, dokonalé parkové úpravy / o ktoré sa stará 300 záhradníkov/. Zrejma inšpirácia francúzskym Versailles, doplnená nádherným anglickým parkom vyráža dych bohatou scenériou fontán bez čerpadiel, využívajúcich iba silu fyziky. Navštívime Petrov malý pavilon s krásnou výzdobou. Na paneli vidieť čo zostalo z tejto krásy po 900 dňovom obliehaní Nemcami. Holé zborené múry. Všetko bolo treba znovu postaviť podľa dobových dokumentov a fotografií. Plní zážitkov z nádherného prostredia, obohatení komentárom našej Oxany, odchádzame smer múzeum vodky. Múzeum je v objekte reštaurácie, kde sa naobedujeme. K obedu je predjedlo, asi už vedia, že nemám rád cviklu, tak s cviklou. Polievka so smotanou. Zaujímavá úprava hydinovej fašírky obalenej malými kockami osmažených rožkov so zemiakovou kašou. Za tým palacinky s džemom a káva. Reštaurácia v štýle 30. rokov 20. storočia. Obsluha a kuchyňa výborná. Prechádzame naproti do múzea, dievčina je trochu nervózna, meškáme a k tomu tlmočenie do maďarčiny. Berie to trochu zrýchlene, ale prešli sme počiatky samohonky cez vedecký príspevok Mendelejeva k rozvoju alkoholizmu, až po suchý zákon Gorbačova. Ochutnali sme tri druhy vodky a odchádzame smer štvrtý najväčší chrám na svete – Issakov chrám v strede mesta. Podľa Oxany za moderný chrám v západnom štýle dali niekoľkokrát viac, ako dostali za predaj Aljašky. Chrám stavali 40 rokov, ale stálo to za to. Nádherná výzdoba, fresky a mozaiky s plochou cez 2000 m² v európskom štýle, prvýkrát v ruskom pravoslávnom chráme použitá vitráž. No proste nádhera, ktorú dokázali ochrániť aj cez vojnu / asi ani Nemci ju nechceli zničiť/. Uveličený hlbokým estetickým a technickým zážitkom / chrám je s časťou používaný na obrady a inak slúži ako múzeum, takže fotenie je teda dovolené/, odchádzame smer kemping. Po ceste získavame prehľad o výstavbe v meste, mesto bolo z rozhodujúcej časti cez vojnu zničené. Dnes má viac ako 8000000 obyvateľov a podľa odhadu asi 200000 z nich je Číňanov. Domáci na nich majú ťažké srdcia, lebo zvyšujú ceny nehnuteľností. Byt je za cca 1000 až 2000 € za m² – to znamená 300 až 500 tisíc €. Cesta našim mercedesom trvá skoro hodinu. Tešíme sa na nočný zážitok otvárania mostov na Neve, aby mohli preplávať lode do Fínskeho zálivu. Odchod okolo polnoci. Uvidíme.

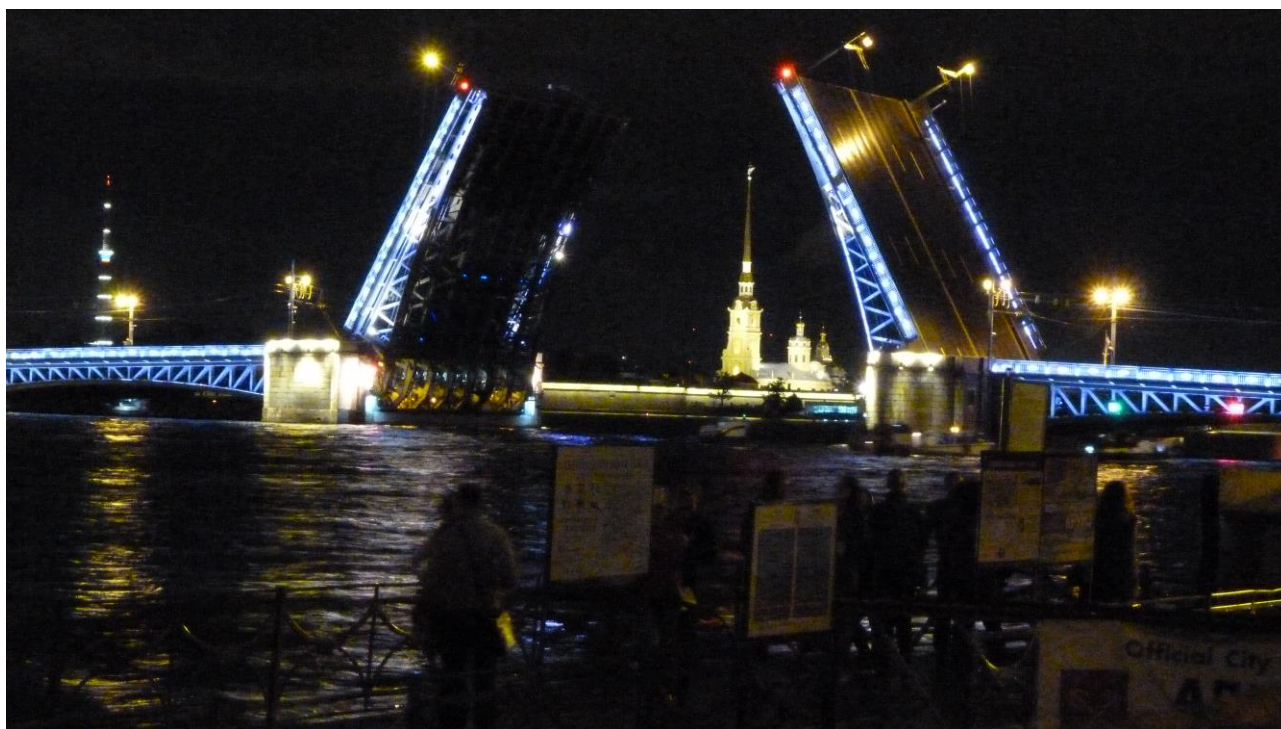

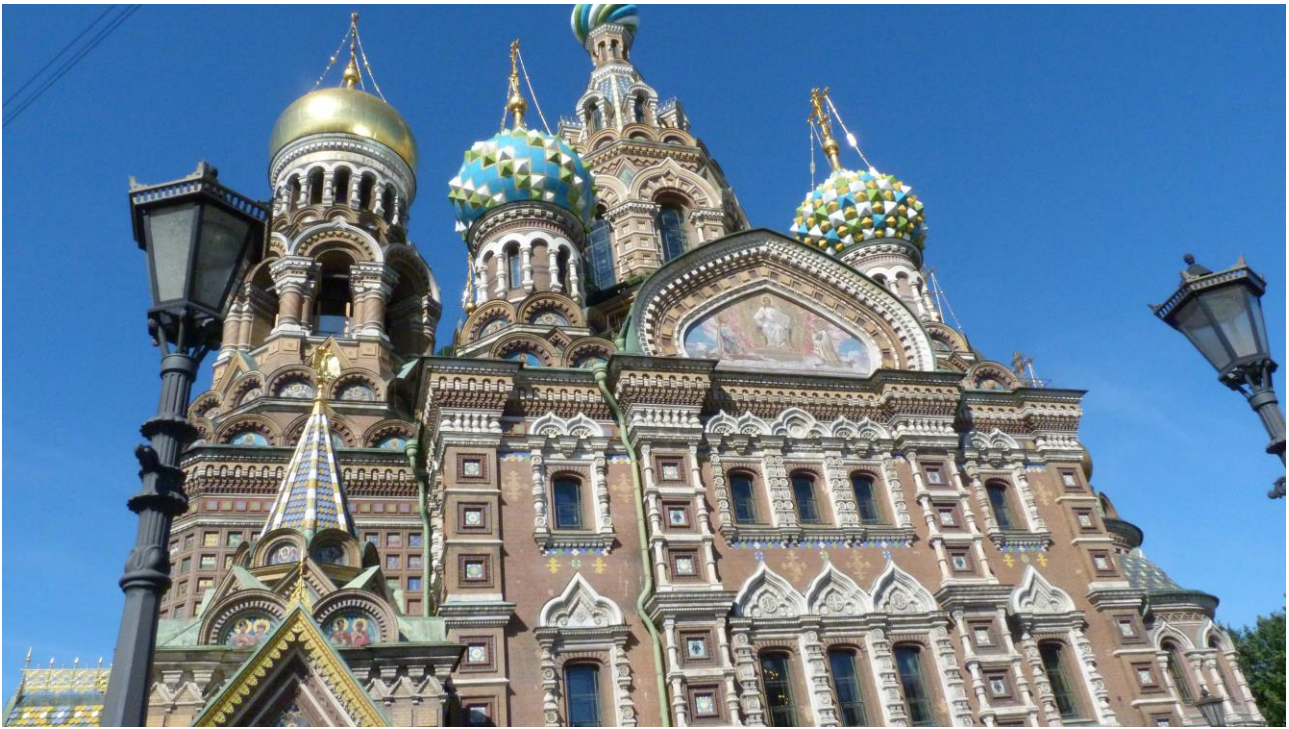
8-8-2017

uplynulo len štvrt' hodiny z dnešného dňa a sadáme do auta smer centrum mesta. Prekvapení zist'ujeme, že na nábřeží Nevy je niekoľko tisíc ľudí, čakajúcich na zdvíhanie mostov. Vybrali sme vraj najkrajší. Pod ním je vo vode niekoľko desiatok lodí, na ktorých stovky ľudí rovnako čakajú na začiatok divadla. O 01:15, presne podľa plánu, sa rozozvučí po nábřeží hudba a začne sa divadlo zdvíhania mosta. V Petrohrade je viac ako 300 mostov a všetky na rieke Neve sú otváracie. Za asi 30 minút sa začala druhá časť divadla a to plavba veľkých nákladných lodí po Neve. Mosty sa zatvárajú po tretej hodine. Po druhej hodine ideme do kempu. Dnes toho máme viac. Cesta v noci je rýchlejšia.

Ráno po deviatej nastupujeme na druhý diel dnešného programu. Petropavlovská pevnosť na Nevskom ostrove bola vybudovaná Petrom I, po víťaznej vojne proti Švédom roku 1706 ???

Nikdy nebola súčasťou vojny / teda okrem veľkej vlasteneckej – bola opevnená a vybavená protileckou obranou, Nemci sa jej vyhýbali/. Navštívili sme chrám v ktorom sú pochovaní mnohí imperátori Ruska, počnúc Petrom I. Na podlahe chrámu stoja mramorové pomníky s ostatkami vládcov. Je tam aj rodina Romanovcov zavraždená po revolúcii. O dvanástej si užijeme delostreleckú salvu, ktorou už čias Petra veľkého oznamovali poludnie / hodinky vtedy neboli bežné/. Po tejto atrakcii ideme smer Eremitáž. Niečo písať na túto tému je zbytočné. Všade spústa krásnych exponátov – toľko, že keby človek postál pred jedným len minútu, potreboval by na všetky 7 rokov. Exponátov je cez tri milióny kusov. Máme na to iba dve hodiny. Tak stihneme iba niektoré vybrané sály, k tomu sme stihli najznámejších maliarov v zbierkach, ale cez davy Číňanov to nebol neviem aký zážitok. Ak chcel človek niečo vidieť, za ten krátky čas, musel použiť miernu agresivitu, lebo záplava Číňanov bola nekonečná. Aspoň vedomie : bol som tu ! Videl som! Šokom bolo, že sme chodili po nádherných podlahách unikátne zdobených intarziou. Po tejto krátkej náladovke ideme do chrámu zmŕtvychvstania Krista, postaveného na pamäť zavraždenia Michala II. Niečo úplne iné, ako sme videli doteraz. Ale rovnako nádherné. V chráme je udržiavané miesto na ktorom imperátora zavraždili. Chrám je tradične nádhorne vyzdobený – rovnako ako v Petropavlovskej pevnosti, ho stavali pod vedením európskeho staviteľa. Je to chrám s kresťanskými črtami. Po prehliadke asi o tretej ideme na obed, originál ruský so všetkým, čo k tomu patrí. Zeleninový šalát ako predjedlo, boršč... treba ochutnať. Po obede idú ostatní do kempu, my sa vyberáme na pešiu prehliadku mesta a nejaké nákupy. Úplne iná atmosféra, ako pri prechádzaní z jednej atrakcie ku druhej. Prešli sme skoro všetky miesta ako pri spoločných prehliadkach, na hlavnom námestí sme stihli prehliadku historických tankov. Domáci to možno poznajú, mne však chýbali označenia a parametre. Poznal som len niektoré varianty T34. Takto navečer tam už bolo menej ľudí a bolo cítiť inú atmosféru. K tomu prispeli aj pouličný umelci, ktorých sme si pred tým nestihli všimnúť. Po príchode do kempu sa dozvedáme, že upozornenie na zlodejov nebolo zbytočné. Jednému z Maďarov ukradli peňaženku / no mal ju klasicky v zadnom vrecku.../. Našťastie tam nemal doklady. Večer strávime v družnej debata. Zajtra nás čaká posledný deň s organizovaným programom. Vraj najlepšie na posledy. Uvidíme.

9-8-2017

dnes je náš posledný deň na expedícii. Nie však pre všetkých, ostatní zostávajú do zajtra. Pre povinnosti na Slovensku skracujeme pobyt. Ochotný organizátor Andrej zamenil program a dnes ešte stihneme Puškino. Carskoe selo. Odchádzame z kempingu v predstihu svojimi autami / ideme aj s Ľubom/ na parkovisko Spaaru v Puškine, tam nás príde zobrať autobus a pôjdeme na prehliadku Jekaterinského dvorca. Mali sme asi hodinu čas, tak sme ju využili na plánovaný nákup / pozor alkohol až po jedenástej hodine /. Prechádzali sme sa po obchode a zhodli sme sa, že keď budeme rozprávať čo sme tu videli, tak nik neuverí. Hanba sem hanba tam, vytiahol som mobil a fotil. Nik si ma nevšimal. Obchody sú plné ako u nás. Tovary rôzne, ale ovocie, zelenina šaláty, polotovary... až oči prechádzali, všetko čerstvé, žiadna hniloba na hroznách... Neodolali sme a na cestu sme si kúpili, okrem iného, aj dve kuracie stehná grilované/ pol kila za 148 rubľov – niečo cez 2€/ , plnené palacinky – mali v ponuke tri druhy a nejaké drobnosti. Za posledné ruble sme kúpili vodku / z výberu asi 50 značiek/. Stihli sme to len tak tak, presne o jedenástej prišiel pre nás autobus. Carskoe selo je iba kúsok na okraji mestečka. Jednalo sa o letný palác. Mali sme objednaný vstup na presnú hodinu, aj tak sme čakali asi 30 minút. Sprievodkyne nás previedli nádherou, ktorá spĺňalo to už povedané- najlepšie naposledy. Zlato sa to všetko len blyšťalo, ale nebol to gýč, bola to krásna práca. Rovnako podlahy po ktorých sme chodili. Pre porovnanie len na pozlátenie sôch na fasáde paláca bolo treba 100 kg zlata, prímorské ovzdušie je agresívne aj na plátkové zlato. Imperátorka Katarína to zatrhla a zlato zostalo len vo vnútri. Nádherná bola najmä jantárová komnata -originálna sa stratila vo vojne, túto obnovili za 20 rokov / 1983-2003/. Bohatá výzdoba sa nedá popísať, niečo snád' sa podarí na fotkách. Na záver nám ukázali v akom stave bol areál po prechode frontu, selo bolo obsadené Nemcami a čo nestihli odniesť, tak sa zničilo. Podľa rozprávania do poslednej chvíle pred príchodom Nemcov ľudia zachraňovali čo sa dalo, čo sa nedalo zakopali v záhradách, poschovávali v chrámoch... Carskoe selo bolo v podstate zničené. Mnohé miestnosti sa reštaurujú až do tejto doby. K palácu patrí aj park, rovnako krásny.

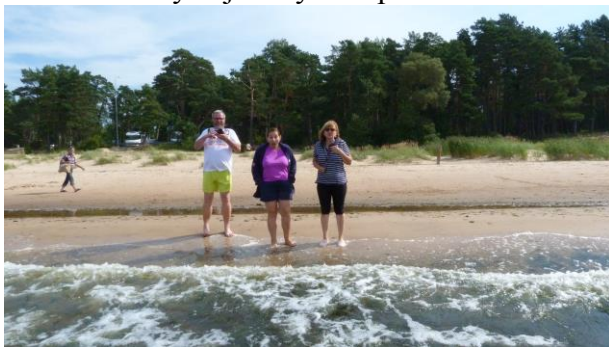
Čas nás ženie a o štrnásť sa lučime so všetkými, objavila sa aj slzička. Autobus nás odviezol na parkovisko a po krátkej príprave vyrážame smer Ivangorod, hraničný prechod – Narva. Po príchode pred nami asi 100 áut. Odhad minimálne 6 hodín. No pri výstupe to išlo rýchlejšie a po dvoch hodinách čakania sa dostávame na rad. Vybavujú nás štyria ľudia a nemôžem povedať že by sa flákali / bola tam síce aj kávačka, ale tá minútka sa dala vydržať/. Obidve hranice sme prešli za cca 30 minút. Korektný prístup jedných aj druhých, internetové horory boli vyvrátené. Vstupujeme do Estónska, smer Talin. Vyhýbame sa jazde cez večerný Talin a volíme iný kemping, pod Talinom,

neďaleko od cestného obchvatu Talinu. Exotický, pekne udržiavaný kemping, ale ako naschvál v celom Estónsku rekonštruovali akurát cestu k tomuto kempingu, tak sme museli hľadať inú. Ale v zdraví sme došli a ideme spať.

10-8-2017

Pri raňajkách sme sa dohodli, že máme čas na to , aby sme navštívili Horu krížov /Kryžiu kalnas/ neďaleko Šiauliai. Už pri predchádzajúcej ceste cez Litvu sme sa tam chceli zastaviť. V roku 1993 navštívil Horu krížov pápež Ján Pavol II.. Z tohto miesta celebroidal omšu, na ktorej sa zúčastnilo asi 100 000 veriacich. Pápež venoval miestu drevenú sochu Krista. Dnes je Hora krížov cieľom mnohých turistov a pútnikov z celého sveta, ktorí na ňu prinášajú stále nové kríže. Väčšina krížov je z dreva, niektoré sú z kovu, plastu či kameňa. Na pahorku je v súčasnosti asi 55 000 krížov, v tomto počte nie sú zarátané malé kríže. Okolo pol šiestej navečer sme sa tam dostali. Pred samotným umelým kopčekom / na rovine sa to môže zdať horou / na trhovisku sme kúpili kríž a zanesli sme ho medzi ostatné. Len čo sme ho osadili na čestné miesto a odfotili, spustila sa prietrž mračien. Tak sme prvýkrát na tejto expedícii aj zmokli. Po prezlečení a krátkom oddychu smer Suwalki. Tam sme sa dostali tesne po deviatej. Kemping je otvorený do desiatej. Ešte malé pripomenutie pri ceste cez Litvu je nutné pre všetky autá kategórie N zaplatiť diaľničný poplatok. V Poľsku sa to týka jazdných súprav nad 3.5 t.

11-8-2017

Ráno odchádzame o siedmej, máme pred sebou viac ako 875 km. Známa cesta nás občas

prekvapila novými obchádzkami. Zastavili sme sa na čerpacej stanici natankovať do auta aj niečo malé do seba. Z ponuky sme si vybrali viedenský rezeň... Čerstvý No a zostávalo nám ešte 500 km. S malou prestávkou na doplnenie zásob, sme išli rovno domov. V poriadku sme sa dostali domov okolo desiatej hodiny večer.

Malá štatistika.

Celkom sme za volantom prešli 5 755 km.

Nafta 650 l / priemerná spotreba 11.3 l/100 km

Cena –

poplatok za Suzdal 200 €

Elektrika v Suzdale, výlety 135 €

Pred a post rallye 1800 €

v tom sú ostatné kempingy, vstupy do múzeí a chrámov, prevozy a obedy

Nafta cca 500 €

Poplatky , víza 200 €

Počet fotiek cca 3500

Náklady na stravu a nákup suvenírov neriešim, lebo jest' ba sme museli aj doma a to ostatné nebolo povinné.